

CHIA SẺ THÁI THƯỢNG CẢM ỨNG THIÊN GIẢNG GIẢI

Chủ giảng: Hòa thượng Tịnh Không

Người chia sẻ: Vô Danh cư sĩ

Để các bạn tiện theo dõi phần nào là phần của hòa thượng giảng, phần nào là phần chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ, chúng tôi chia ra thành hai loại:

Giọng nam là lời hòa thượng giảng

Giọng nữ là chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ.

Trong những chia sẻ thêm của Vô Danh cư sĩ phần lớn đều là những lời trích từ kinh Phật, luận của các vị Bồ tát, lời giảng của tổ sư đại đức xưa và HT Tịnh Không, hoàn toàn không dám tự ý nói ra.

Kính mong các bạn thông cảm.

Bài thứ 2

Kính chào các bạn đồng học

Hôm nay tôi sẽ giới thiệu với các bạn 2 nội dung:

Thứ nhất là toàn văn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên;

Thứ 2 là một số câu chuyện có thật linh nghiệm khi đọc tụng, thọ trì, vì người diễn nói Thái Thượng Cảm Ứng Thiên.

Vâng ạ, bây giờ trước tiên mời các bạn nghe toàn văn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên ạ.

(Ở đây Ban biên tập chúng tôi có sử dụng một số câu theo bản dịch của cư sĩ Vô Tri, cư sĩ Như Hòa).

KHAI KINH

Thái Cực Chân Nhân bảo rằng: Thái Thượng rủ lòng thương mà dạy thiên Cảm Ứng này. Mỗi ngày đọc thuộc một lần thì dứt tuyệt mọi tội lỗi. Thọ trì một tháng thì phúc lộc càng bền. Tụng một năm thì thất tổ siêu thăng. Trì tụng không bê trễ thì tên sẽ được ghi vào sổ bộ chư tiên.

1. MINH NGHĨA

Thái Thượng nói: Họa và phúc không có cửa ngõ mà do con người triệu vời đến cho mình. Sự báo ứng của điều thiện và điều ác như cái bóng đi theo thân hình.

2. GIẢM SÁT

Cho nên trời đất có các vị Thần trông coi tội lỗi của người đời. Căn cứ vào tội nặng nhẹ mà giảm bớt tuổi thọ của họ.

Giảm thọ ắt phải nghèo khổ, hao tổn, thường gặp hoạn nạn, sâu khổ. Rồi mọi người đều ghét bỏ kẻ ác. Hình phạt và tai họa đeo bám theo kẻ ác... Những sự hạnh phúc vui vẻ đều không xảy đến cho họ. Ác tình gieo tai họa cho họ.

Tuổi thọ hết ắt phải chết. Lại có Thần Tam Thai và Thần Bắc Đẩu ở trên đầu con người và ghi chép tội ác của người đời để trừ bớt tuổi thọ của họ. Lại có Tam Thi thần trong thân thể con người, mỗi khi đến ngày Canh Thân tức thì lên thẳng đến Thiên Tào báo cáo tội lỗi người đời. Đến ngày cuối tháng âm lịch, Táo Quân cũng có phận sự giống như vậy. Người đời tội lớn thì bị giảm thọ 12 năm, lỗi nhỏ thì bị giảm thọ 100 ngày. Tội lỗi lớn nhỏ của con người tính ra có đến hàng mấy trăm. Cho nên muốn sống lâu thì trước tiên phải tránh xa tội lỗi.

3. TÍCH THIỆN

1- Phạm sự việc nếu hợp với lẽ phải thì nên tiến mà đốc hành, trái lại nếu nghịch với đạo lý thì hãy lui tránh.

2- Đường đường chính chính, không tự dối mình, không dối người, hành động quang minh lỗi lạc.

- 3- Phải tích lũy công đức.
- 4- Phải có lòng từ bi lân mẫn đối với muôn loài.
- 5- Trung thành với tổ quốc; Hiếu thảo với cha mẹ; Hòa mục với anh em.
- 6- Tu thân sửa mình để cảm hóa người.
- 7- Thương xót cứu giúp cô nhi và quả phụ.
- 8- Kính trọng người già và an ủi vỗ về trẻ nhỏ.
- 9- Không tổn hại côn trùng và cây cỏ.
- 10- Phải thương hại kẻ ác.
- 11- Phải vui mừng chia sẻ với người hành thiện.
- 12- Giúp người trong lúc cấp bách.
- 13- Cứu người trong lúc nguy nan.
- 14- Thấy người được như mình được.
- 15- Thấy người mất mát như mình mất mát.
- 16- Không phô bày sự kém cỏi của người.
- 17- Không khoe khoang cái hay của mình;
- 18- Che giấu điều xấu của người; Biểu dương điều thiện của người.
- 19- Khi phải chia chác đồ vật, nhường người phần nhiều và giữ cho mình phần ít.
- 20- Gặp nhục không oán.
- 21- Được sủng ái phải sợ. Giúp người chớ mong báo đáp.
- 22- Cho ai vật gì rồi thì đừng nghĩ lại mà hối tiếc.

4. THIÊN BÁO

- 1- Người thiện lương thì ai ai cũng kính trọng.
- 2- Trời giúp đỡ họ.
- 3- Phúc lộc đi theo bên họ.
- 4- Mọi tà quái tránh xa họ, thần linh hộ vệ.
- 5- Mọi việc họ làm đều thành công.
- 6- Họ có thể hy vọng trở thành thần tiên.

Muốn trở thành Thiên Tiên thì phải làm 1300 điều thiện.

Muốn trở thành Địa Tiên thì phải làm 300 điều thiện.

5. CHƯ ÁC (THƯỢNG)

- 1- Nếu như suy tính đến chuyện phi nghĩa
- 2- Làm chuyện trái với đạo lý;
- 3- Làm việc ác không biết hối cải lại cho đó là tài năng của mình,
- 4- Nhẫn tâm làm điều tàn ác độc hại,
- 5- Lén hại người lương thiện,
- 6- Thăm khinh cha mẹ,
- 7- Khinh khi thầy dạy,
- 8- Phản bội nơi mình phục vụ, làm việc,
- 9- Lừa bịp người không hiểu biết,
- 10- Chê bai bạn học,
- 11- Dối trá lật lọng, công kích họ hàng thân tộc,
- 12- Hung bạo không thương người,
- 13- Tự có những thủ đoạn độc ác,
- 14- Chẳng cần biết đúng sai phải quấy,
- 15- Tráo trở ngược xuôi,
- 16- Bạo ngược đối với kẻ dưới để lập công,
- 17- Nịnh bợ cấp trên, đón ý để trục lợi,
- 18- Nhận ơn ai, chẳng biết cảm động,
- 19- Luôn ôm lòng oán hận không dứt,
- 20- Khinh bỉ Trời và dân chúng,
- 21- Gây rối loạn chính trị trong nước,
- 22- Khen thưởng kẻ phi nghĩa,
- 23- Trừng phạt kẻ vô tội,
- 24- Giết người cướp của,

- 25- Lật đổ người khác để chiếm địa vị của họ,
- 26- Giết kẻ đầu hàng,
- 27- Giáng chức người ngay, bài trừ người hiền,
- 28- Lãng nhục cô nhi, bức hại góa phụ,
- 29- Bỏ qua pháp luật để ăn hối lộ,
- 30- Lấy thẳng làm cong, lấy cong làm thẳng,
- 31- Tội người nhẹ mà làm cho nặng thêm,
- 32- Thấy người khác bị tội chết mà còn oán giận,
- 33- Biết lỗi mà không sửa,
- 34- Biết điều thiện mà không làm,
- 35- Mình có tội, làm liên lụy kẻ khác,
- 36- Cản trở tài năng người khác,
- 37- Chê bai báng bỏ thánh hiền,
- 38- Phá hỏng đạo đức,
- 39- Săn bắt chim thú,
- 40- Phá lỗ hang loài vật, làm kinh động chỗ chim đậu,
- 41- Lấp lỗ hang và lật úp tổ chim,
- 42- Phá thai hại trứng,
- 43- Mong cho người khác thất bại,
- 44- Hủy bỏ sự thành công của người khác,
- 45- Làm người khác lâm nguy để cho mình yên ổn,
- 46- Làm người khác hao tổn để cho mình ích lợi,
- 47- Xem điều ác là điều tốt,
- 48- Vì việc riêng tư mà phế bỏ việc công,
- 49- Trộm cắp tài năng của người khác,
- 50- Che lấp việc tốt của người khác,
- 51- Phô bày tướng xấu và điều xấu của người khác,
- 52- Xoi mói chuyện riêng của người khác,
- 53- Làm cho người khác hao tổn tài vật,

- 54- Chia rẽ tình cốt nhục của người khác,
- 55- Xâm phạm tình yêu của người khác,
- 56- Giúp người khác làm điều quấy,
- 57- Khi được thời thế tác uy, làm mưa, làm gió,
- 58- Lãng nhục người khác để giành phần thắng,
- 59- Làm thất bại việc cày cấy của người khác,
- 60- Phá hoại hôn nhân của người khác,
- 61- Mới giàu có chút đỉnh đã kiêu căng,
- 62- Chạy tội, không biết xấu hổ,
- 63- Mạo nhận ân huệ, chối biến tội lỗi,
- 64- Gieo họa cho người khác,
- 65- Mua bán danh hã,
- 66- Chật chứa lòng dạ sâu hiểm,
- 67- Ém tài và cản trở tài năng người khác,
- 68- Bảo vệ chỗ non kém của mình,
- 69- Cậy quyền thế bức hiếp người khác,
- 70- Dung túng kẻ bạo ngược để giết hoặc gây thương tích người khác,
- 71- Không có lý do chính đáng mà cắt xén tía bỏ vật gì,
- 72- Không có lẽ lạc mà giết mổ súc vật,
- 73- Vung vãi bỏ đi ngũ cốc,
- 74- Làm chúng sinh lao nhọc, phiền nhiễu,
- 75- Phá hoại gia cang người khác,
- 79- Giữ lấy tài vật quý báu của người khác,
- 80- Phá đê điều và đốt nhà làm hại dân cư,
- 81- Làm loạn phép tắc để công người khác bị thất bại,
- 82- Phá hư dụng cụ, đồ nghề của người khác khiến họ không còn gì để dùng,
- 83- Thấy người vinh hiển phú quý thì mong cho họ bị giáng chức và lưu đày,
- 84- Thấy người giàu có thì mong cho họ hao tổn của cải,

- 85- Thấy vợ hay con gái người ta xinh đẹp thì nảy lòng muốn tư thông,
86- Thiếu nợ người tiền bạc của cải thì mong cho họ chết,
87- Mong cầu địa vị bổng lộc mà không toại nguyện thì sinh lòng oán hận chửi rủa,
88- Thấy người thất lợi thì rêu rao lỗi lầm của họ,
89- Thấy người khác hình hài tướng tá không toàn vẹn thì chê cười,
90- Thấy người tài giỏi, bề ngoài thì tán dương nhưng trong lòng thì tìm cách đê nén họ...

6. CHƯ ÁC (HẠ)

- 1- Chôn bùa ếm hại người,
- 2- Dùng thuốc để hại cây cối,
- 3- Oán giận thầy dạy chữ và dạy nghề,
- 4- Xung đột với cha và anh,
- 5- Dùng vũ lực hay mưu kế chiếm đoạt, cố cầu cho kỳ được,
- 6- Thích xâm lấn chiếm đoạt của ai,
- 7- Cướp bóc để trở nên giàu có,
- 8- Xảo trá cầu thăng quan tiến chức,
- 9- Thưởng phạt không công bằng,
- 10- Dâm dật hưởng lạc không kiềm chế,
- 11- Hà khắc ngược đãi thuộc hạ,
- 12- Đe dọa ai làm cho họ phải sợ,
- 13- Oán trời hận người,
- 14- Mắng gió chửi mưa,
- 15- Tranh đấu kiện tụng,
- 16- Kéo bè kết đảng để làm điều quấy,
- 17- Nghe lời vợ mà không nghe lời dạy của cha mẹ,
- 18- Có mới nới cũ,
- 19- Miệng nói phải, lòng nói trái,

- 20- Tham lam mạo nhận tiền của,
- 21- Khinh thường, khuất lấp đôi với bề trên,
- 22- Nói lời ác độc,
- 23- Gièm siểm người khác,
- 24- Hại người, tự cho mình ngay thẳng,
- 25- Chửi rửa thần thánh, tự xưng mình ngay thẳng,
- 26- Bỏ thuận theo nghịch,
- 27- Phản bội thân thuộc, đi theo người ngoài,
- 28- Chỉ trời chỉ đất để làm chứng cho lòng dạ xấu xa,
- 29- Gọi thần minh chứng giám cho việc quấy,
- 30- Trước tặng cho người, sau hối tiếc,
- 31- Mượn vay không trả,
- 32- Cầu mong quá phận mình,
- 33- Cố hết sức mưu cầu phú quý,
- 34- Dâm dục quá mức,
- 35- Lòng dạ sâu hiểm nhưng bề ngoài ra vẻ hiền lành,
- 36- Đưa thức ăn dơ cho người ăn,
- 37- Dùng bâng môn tà đạo để bịp đời,
- 38- Dùng thước non thước thiếu để đo đạc cho người,
- 39- Cân nhẹ, thăng non,
- 40- Lấy sự gian trá làm hỗn loạn chân lý,
- 41- Tuyển chọn gian lợi,
- 42- Đè nén người lương thiện để họ nghèo mạt,
- 43- Khinh khi gạt gẫm kẻ khờ khạo,
- 44- Tham lam không biết chán,
- 45- Trước thần linh thề láo cho mình là ngay thẳng,
- 46- Ham nhậu nhẹt quây phá,
- 47- Anh em ruột thịt giận nhau tranh giành nhau
- 48- Trai không trung lương,

- 49- Gái không nhu thuận,
- 50- Chồng bỏ bê nhà cửa,
- 51- Vợ không biết trọng chồng,
- 52- Thích kiêu căng khoác lác,
- 53- Thường ganh ghét đồ ky,
- 54- Chồng không đức hạnh đối với vợ con,
- 55- Vợ không lễ phép với cha mẹ chồng,
- 56- Khinh thường tổ tiên đã khuất,
- 57- Vi phạm mệnh lệnh của bề trên,
- 58- Làm chuyện tầm phào vô ích,
- 59- Âm thầm sinh lòng khác,
- 60- Rửa mình, rửa người,
- 61- Ghét yêu thiên vị,
- 62- Bước qua giếng và bếp lò,
- 63- Nhảy qua thức ăn, nhảy qua thân mình người khác,
- 64- Tồn hại con cái, phá thai,
- 65- Hành vi ám muội,
- 66- Ngày cuối tháng, cuối năm ca múa,
- 67- Ngày đầu tháng đầu năm khóc la giận hờn,
- 68- Day về hướng Bắc khóc, hỉ mũi, khạc nhổ, tiểu tiện,
- 69- Trước ông Táo ngâm vịnh, khóc lóc, hoặc đốt nhang trong bếp lò,
- 70- Củi dơ nấu ăn,
- 71- Đêm tối lửa lò,
- 72- Ngày Bát tiết thi hành hình phạt,
- 73- Khạc nhổ về phía sao băng,
- 74- Tay chỉ cầu vòng,
- 75- Thường chỉ trỏ nhật nguyệt tinh,
- 76- Nhìn lâu mặt trời mặt trăng,
- 77- Mùa xuân đốt rừng săn bắn,

- 78- Day về hướng Bắc chửi rửa độc địa,
79- Không có lý do mà đánh giết rắn rùa.

7. ÁC BÁO

Như những tội ấy, thần Tư Mệnh tùy theo nặng nhẹ mà bớt tuổi thọ của kẻ gây tội. Tuổi thọ hết thì chết. Nhưng nếu chết mà chưa hết tội thì con cháu sẽ gánh chịu tai ương.

Lại như có kẻ cướp giật ngang ngược tiền tài của người khác thì vợ con và toàn gia đình hẳn cũng gánh chịu, dần dần cho đến chết; Nếu không chết thì cũng bị tai họa nước lửa hoặc trộm cướp, mất mát đồ vật, tật bệnh, mắc lời ăn tiếng nói...coi như là cái giá phải trả cho thói cướp giật ngang ngược.

Lại có kẻ giết oan người khác rồi đây cũng bị giết trở lại giống như đôi gươm giáo mà giết nhau. Còn kẻ ôm giữ tiền của phi nghĩa, giống như dùng thịt độc và rượu độc để khỏi đói khát, chẳng no lòng tí nào mà cái chết thì cận kề vậy.

8. CHỈ VI

Hễ tâm dấy khởi một điều thiện thì tuy điều thiện chưa làm nhưng thiện thần đã đi theo mình rồi. Hoặc tâm dấy khởi một điều ác thì tuy điều ác chưa làm nhưng ác thần đã đi theo mình rồi.

9. HỒI QUÁ

Đã từng làm ác mà sau đó tự hối cải, không làm mọi điều ác nữa, làm mọi điều thiện. Được thế, lâu ngày ắt có sự tốt lành. Đó gọi là chuyển họa thành phúc vậy.

10. LUẬT ĐỊNH

Vậy cho nên, người hiền lành nói điều lành, xem điều lành, và làm điều lành. Mỗi ngày làm ba điều lành thì ba năm trời ban phúc cho. Còn người ác nói điều ác, xem điều ác, và làm điều ác. Mỗi ngày làm ba điều ác thì ba năm trời giáng họa cho. Tại sao lại không cố gắng mà làm điều lành đi?

(nhạc ngắn)

Chúng ta vừa nghe toàn văn Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Bây giờ chúng ta sẽ chia sẻ nội dung thứ 2 là một số câu chuyện có thật linh nghiệm khi đọc tụng, thọ trì, vì người diễn nói Thái Thượng Cảm Ứng Thiên ạ.

[Câu chuyện thứ nhất: Nhờ phát tâm hành trì kinh, chết rồi được sống lại]

Đời Nam Tống, huyện lệnh huyện Nga Mi là Vương Tương, vào năm Thiệu Hưng 31 (1161) đã phát tâm thề hành mấy chục chuyện trong thiên sách này.

Một ngày nọ, do bệnh mà ngất lịm, con cái vây quanh khóc lóc. Vương Tương cảm thấy thân thể như đang ở trên không trung, nghe tiếng khóc nhỏ rí như tiếng ong, tiếng ruồi. Trong chốc lát, có vị thần nói:

- Vương Tương vừa mới toan dốc sức thực hiện Cảm Ứng Thiên, hãy nên mau thả về.

Về sau, ông thọ đến một trăm lẻ hai tuổi!

[Câu chuyện thứ hai: Nhờ đọc tụng, diễn nói kinh mà thoát khỏi nạn chết đói]

Đời Nam Tống, Châu Trì ở phủ Toại Ninh hằng ngày tụng thiên sách này. Lại thích giảng nói cho người khác.

Giữa Xuân năm Thiệu Hưng 21 (1151), chết bất ngờ, trải qua một ngày mới sống lại, bảo vợ:

- Ta tới âm ty, thấy hai bên đều là những người bị chết đói trong làng. Trên điện, có một vị quan gọi ta, dặn dò: “Người vốn có tên trong sổ những kẻ đói kém. Do kiên thành phụng hành Cảm Ứng Thiên, giảng nói cho người khác. Kẻ nghe xong, hồi tâm làm lành rất nhiều. Nay sửa cho người được hưởng lộc thọ. Nếu vẫn kiên cố tu trì, có thể chứng đại đạo, chẳng trở lại chỗ này nữa.

Ta đi ra, gặp một viên nha lại, [ông ta] căn dặn:

- Người sống lại, càng nên lưu truyền rộng rãi thiên sách này. Nếu một vùng thọ trì, ắt một vùng sẽ thoát nạn. Thiên hạ thọ trì, ắt thiên hạ ấm no, thịnh trị. Người truyền dạy, kẻ thọ trì, cộng nghiệp đều chẳng cạn! Không chỉ là thoát khỏi các tai ách nước, lửa, binh đao, giặc cướp, bệnh tật, mà cầu con nối dõi, cầu thọ, cầu lộc, cầu tiên đều như đã nói trong kinh này.

[Câu chuyện thứ 3: Nhờ tụng kinh, chết rồi được sống lại, lại được con nối dõi]

Đời Minh, Dương Thủ Nghiệp ở Hà Gian, hằng ngày tụng thiên sách này. Tuổi đã sáu mươi mà chẳng có con. Năm Vạn Lịch thứ sáu (1578), bị bệnh chết, đột nhiên sống lại, bảo người nhà:

- Ta tới cõi âm, thấy một vị quan cầm sổ bộ điểm danh, bảo ta vốn không có con, do luôn tụng Cảm Ứng Thiên sẽ được tăng lộc và thọ, ban cho một con.

Năm sau, quả nhiên sanh một trai, [đứa con ấy] phụng dưỡng cha mẹ, chôn cất chu đáo, lại còn đỗ đạt.

[Câu chuyện thứ 4: Nhờ chú giải kinh được làm quan to, lại phước thọ]

Đời Tống, Lý Xương Linh người Tây Thục, làm Thái Thú ở Quang Châu, xử lại các vụ án bất giam oan uổng, hết sức có tiếng tăm. Ông chú giải tường tận Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, khiến cho người đọc do Sự mà tìm được Lý, góp phần tuyên dương, giáo hóa. Những ý nghĩa chánh yếu trong kinh này được tỏ lộ rạn rỡ trong cõi đời. Ông làm quan đến chức Ngự Sử Trung Thừa, phước lẫn thọ đều cao.

[Câu chuyện thứ 5: Nhờ in khắc kinh, con chết rồi được sống lại]

Vương Trúc ở Thái Châu, có con trai tên là Tịnh, bốn tuổi bị bệnh chết. Họ Vương đau buồn khôn xiết, phát tâm khắc in thiên sách này, mong cầu đứa con trai đã mất sẽ quay lại làm con lần nữa. Vợ quả nhiên có thai. Do tới Hoàng Nham dâng hương, chợt giống như cùng với Tịnh ngồi cùng

kiệu về nhà. Vợ sanh con ra, đặt tên là Sur Hôi, diện mạo giống như trước chẳng khác. Cốt nhục lại được vẹn toàn.

[Câu chuyện thứ 6: Nhờ quyên góp in kinh, được đậu tiến sĩ]

Dương Sâm ở huyện Hoàng Nham thấy người khác khắc in thiên sách này, tự nghĩ mình chẳng có sức, bèn tùy duyên, góp tiền khắc ván trang thứ mười bảy. Mộng thấy thần bảo: “Sẽ đậu giống như ông đã khắc”. Quả nhiên, đỗ Tiến Sĩ hạng mười bảy.

[Câu chuyện thứ 7: Nhờ phụng hành kinh được khỏi bệnh]

Vương Tôn ở Giản Châu bị bệnh đã lâu, [bỗng thấy mình] đến âm phủ. Thấy một nha môn, biển đề bằng chữ vàng, ghi Đông Nhạc Phủ. Bên trái tòa điện có một tấm bia chạm chữ bằng vàng, [nội dung] chính là bài Cảm Ứng Thiên. Vương Tôn đọc một lượt, hoan hỷ, cung kính.

Liền nghe thần nói:

- Vương Tôn vừa thấy chân kinh, liền sanh lòng kính mộ như vậy. Nếu từ rày trở đi có thể phụng hành, kiên trì giới sát, sẽ tự nhiên bệnh lành, thân an, chẳng cần ở chỗ này.

Bèn được hoàn hồn, bệnh nặng nhanh chóng bình phục. Do vậy, phụng hành chẳng lười nhác. Ấy là kẻ không biết chữ tụng kinh sẽ trội hơn người biết chữ, do không có tạp tưởng. Đọc kinh thuộc lòng sẽ thù thắng hơn nhìn vào kinh bôn để đọc, do có thể nhiếp tâm. Nghĩa lý chỉ ở tại chữ Kính. Vương Tôn có thể làm chứng vậy.

[Câu chuyện thứ 8: Nhờ khuyên người nghe theo kinh, mà bệnh lành lại được đắc đạo]

Trương đạo nhân ở Thiên Bành tụng Cảm Ứng Thiên. Đi hóa duyên sống qua ngày, nhưng chỉ có thể tụng thuộc lòng một nửa. Bỗng bị bệnh, thấy mình tới cõi âm. Một vị quan hỏi:

- Người tụng Cảm Ứng Thiên, sao không gắng tụng thuộc trọn hết cả thiên, mà chỉ tụng thuộc một nửa? Hãy nên trở lại nhân gian, chịu đựng khổ sở một trăm ngày.

Lúc đi ra, gặp một nha lại răn dạy:

- Do người chẳng tụng thuộc cả thiên nên tới chỗ này. Nay hãy nên tự hối, và khuyên lớn rộng khắp người đời. Không chỉ là khỏi tội, mà công hạnh còn tăng thêm.

Đạo nhân tỉnh lại, khuyên khắp một vùng, quả nhiên mọi người kính tin. Nơi ấy nhiều năm được mùa, đạo nhân cũng được lành bệnh, về sau đắc đạo!

[Câu chuyện này tôi muốn chia sẻ thêm với các bạn một chút ạ: Thời gian qua, thì tôi ốm đau rất nhiều, mất hơn 3 năm, gần 4 năm và tôi thì cũng chỉ thuộc được có 1 nửa kinh văn. Nhưng sau khi nghe câu chuyện này xong, tôi đã cố gắng để đọc tụng. Bây giờ tôi thuộc được 100% rồi ạ, với hy vọng rằng mình sẽ được khỏi bệnh và mình cùng sẽ được đắc đạo như vị Trương đạo nhân này.

Có lẽ bạn sẽ đặt câu hỏi rằng “Tại sao cư sĩ bà không niệm Phật lại đi tụng Thái Thượng Cảm Ứng Thiên? Bởi vì cư sĩ bà vẫn thường chia sẻ rằng ‘1 câu A DI ĐÀ PHẬT có thể tiêu được 80 ức kiếp nghiệp sinh tử cơ mà, lại được vãng sinh về Tây Phương Cực Lạc’”.

Điều này thì tôi lại phải chia sẻ thêm với các bạn rằng: bản thân tôi niệm A Di Đà Phật đã nhiều năm, nhưng cuối cùng thì sao ạ? Không thu được kết quả gì cả. Lúc đấy tôi bắt đầu xem lại thật kỹ những pháp mà hòa thượng giảng, tôi mới phát hiện ra rằng mình đã bỏ qua thứ tự tu hành, tức là gì ạ? Giai đoạn thứ nhất là phải ‘đoạn ác tu thiện’. Sau đấy mới đến ‘phá mê khai ngộ’. Và cuối cùng mới ‘chuyển phàm thành thánh’. Đoạn ác tu thiện thì học ở đâu ? Chính là ở trong Thái Thượng Cảm Ứng Thiên. Đây chính là căn lầu tầng 1 mà tôi đã bỏ qua. Cho nên là tôi niệm Phật nhiều năm như vậy mà không có thành tựu].

[Câu chuyện thứ 9: Nhờ phụng trì kinh thoát khỏi nạn cướp]

Hứa Đình Du ở Hàng Châu, cả nhà kiên thành phụng trì thiên sách này. Lại còn viết thành một bức tranh chữ, treo trong nhà. Một tối, có kẻ

giắc dữ vào cướp, dường như là bị xua đuổi phải bỏ chạy. Về sau, ông Hứa biết chuyện này, càng thêm phụng hành chuyên dốc.

[Câu chuyện thứ 10: Nhờ khắc in kinh, thoát chết khỏi nhà sập]

Trần Bích Tùng ở Vũ Lâm thường giúp người, lợi vật, lại còn khắc in thiên sách này rất đẹp đẽ, lưu thông khắp chốn.

Về sau, gặp trận mưa kéo dài cả tháng, ông Trần đi xa chưa về. Vợ ông ban đêm chưa ngủ, chợt nghe đập cửa âm âm. Khi ấy, bọn giặc hung bạo vào làng cướp bóc liên tiếp; nhà nào nhà nấy đề phòng nghiêm ngặt. Vợ ông Trần [nghe tiếng đập cửa dữ dội] bèn kinh hoảng, cho là bọn cướp kéo tới, vội gọi người nhà cùng trốn đi. Mới ra khỏi nhà, bức tường cao bỗng sụp đổ, đồ vật trong nhà vỡ tan như bột, nhưng cả nhà không hề hấn gì!

[Câu chuyện thứ 11: Nhờ Hành trì, biên soạn kinh, Trí tuệ được mở sáng]

Đời Minh, Châu Nhữ Đăng ở Hải Môn theo học dưới trướng của tiên sinh Long Khê đã lâu, nhưng chẳng đạt được gì.

Về sau, hành theo thiên sách này, soạn thành tác phẩm biên tập những điểm trọng yếu để khuyên đời, người theo về đường lành đông đảo. Do công đức ấy, một hôm [ông Châu] tâm địa mở mang, thông sáng, hiểu rõ thánh đạo, trở thành bậc đại Nho cuối đời Minh.

Than ôi! Nay Nho học thánh, Thích học Phật, Đạo học tiên, có kẻ học suốt một đời chẳng ngộ, dở dang nửa chừng. Đó là vì căn khí kém cỏi, lại chẳng có công đức bằng ai.

Trương Tử Dương nói: “*Nếu không tích tập tu hành âm đức, hễ động tới, bèn có các thứ ma gây chướng duyên*”. Người có chí nơi đạo, há chẳng nên tỉnh ngộ mạnh mẽ ư?

[Câu chuyện cuối cùng: Nhờ lưu giữ kinh, tránh được nạn hỏa hoạn]

Tháng Chạp năm Giáp Thân (1644) niên hiệu Thuận Trị nhà Thanh, Xương Môn ở Tô Châu bị hỏa hoạn lớn.

Trước đó ba ngày, có người cầm sào đo đất. Mọi người hỏi thăm, người ấy trả lời bí hiểm. Tới khi hỏa hoạn, mới thấy những chỗ bị cháy vừa đúng những chỗ người ấy đã đo, mới biết người ấy là thần.

Trong khi hỏa hoạn, tại ngõ Chuyên Chư của Xương Môn có nhà ông Trần Tùng Hiên, vốn có khách từ Tân An đến trọ tại đó, cách ngọn lửa chừng gang tấc. Người trong thành đều thấy có vị thần đứng trên nóc nhà ấy chữa cháy. Khi lửa tàn, nhà chung quanh đều cháy sạch, chỉ riêng căn nhà ấy còn nguyên. Ngày hôm sau, mới biết người khách từ Tân An đã khắc in và giữ bản in Cảm Ứng Thiên.

Sự linh nghiệm cảm ứng đã được ghi chép xưa nay chẳng thể thuật trọn. Nay nêu đại lược các trường hợp như trên đây đều đích xác là [do người ghi chép] đích thân thấy nghe, đã đáng tin lại còn rõ rệt, hòng chứng thực lý cảm ứng quyết định.

Chỉ mong những người có được sách này, [đọc những câu chuyện ấy], chớ nên bài bác.

Trong khi ngồi ngay ngắn, thanh tịnh, hãy gạt bỏ những xáo động bộn chộp, giữ tâm lòng cung kính rỗng rang để tiếp nhận, đọc cẩn thận, tường tận, nghiền ngẫm sâu xa, gắng sức thực hiện.

Cái duyên tốt lành không chi lớn bằng, hãy cẩn thận đừng đánh mất. Khôn ngăn thấp hương, dập đầu cầu khẩn!

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài hôm nay chúng ta sẽ kết thúc ở đây.

Ngày mai chúng ta sẽ chia sẻ đến nội dung: cách hành trì cảm ứng thiên sao cho hiệu quả.

(nhạc)

Chúc bạn:

Không làm các việc ác

Mỗi năm được bình an

Siêng làm các việc lành

Năm nào cũng như ý

Website: www.duongdenhanhphuc.vn

Youtube: [duongdenhanhphuc](https://www.youtube.com/channel/UCv33333333333333333333)

Hoan nghênh mọi hình thức ấn tống, sao chép, copy công đức vô lượng!

